

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3026/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Друштво за услуге у друмском саобраћају Ауто школа „Газела 030“ доо Бор, чији су пуномоћници Миле Петковић и Милан Петковић, адвокати из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 657/24 од 23.07.2024. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 657/24 од 23.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 657/24 од 23.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 1439/21 од 18.10.2023. године, која је исправљена решењем од 16.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се према туженој утврди да заоставштину пок. ББ, чини породична стамбена зграда, ближе описана у овом ставу изреке, по основу заједничке изградње у брачној и ванбрачној заједници са туженом и да се тужена обавезе да ова права призна на име ББ. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се наложи СКН Жагубица да на основу ове пресуде изврши упис права из става првог изреке на описаним зградама, на име ББ, са обимом удела 7/10, а на име тужене са уделом од 3/10. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 225.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 657/24 од 23.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење да заоставштину пок. ББ, чини породична стамбена зграда, (описана у ставу првом изреке), по основу заједничке изградње у брачној и ванбрачној заједници са туженом, и одбачена тужба у делу да се наложи СКН Жагубица да на основу ове пресуде изврши упис права на описаним зградама на име ББ, у наведеном обиму, из разлога што оваква врста спора не спада у судску надлежност. О овом праву тужиоца судови су одлучили, применом материјалног права Породичног закона, цитираног у нижестепеним пресудама, код утврђења да у време изградње предметног објекта није постојала заједница живота и рада између тужене и пок. ББ и да није доказано да је ББ, остварена средства као власник и оснивач радњи и предузећа уложио у изградњу породичне куће, која је изграђена на земљишту које представља посебну имовину тужене (поклон од бабе). Ово и из разлога јер су законски наследници пок. ББ његова деца, а да тужена АА која је једино означена као тужена у овој правној ствари, није законски наследник пок. ББ, будући да је брак разведен правноснажном пресудом од 10.03.2011. године.

Врховни суд је оценио да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом тужиоца оспорава се оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, уз ревизију нису приложене пресуде у којима је другачије одлучивано о истоветним или сличним ситуацијама, али и да има сличног идентитета не би се могло закључити да се ради о различитој судској пракси, будући да одлука о захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања и околности конкретног случаја. Стога по оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге нижестепених судова, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.01.2021. године, а као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**